

Špína

(autor: Karel Plíhal)

*Špína je velmi relativní pojem,
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.*

*Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.*

*Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.*

*Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.*

*Jen trošku vyroste, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.*

*A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
aby se lépe vešla do žentouru.*

*Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
a každej každému zas ruku podá.
A každej každému zas ruku podá.*

Čisté ruce

(autor: Bruno Ferrero)

*Jeden člověk předstoupil po smrti před Pána.
S velkou hrdostí mu ukázal ruce:
„Pane, podívej, jak mám čisté ruce!“
Pán se usmál,
ale v jeho úsměvu byl i smutek:
„To je pravda, ale jsou také prázdné.“*

